

[Karen Thurø Hansen.]

stiller jeg mit spørgsmål til undervisningsministeren.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Jeg vil gerne sige til fru Karen Thurø Hansen, at jeg udmærket forstår baggrunden for det stillede spørgsmål, for jeg synes også selv, det virker urimeligt, at der er forskellige satser, når arbejdet faktisk er det samme, uanset hvor det er, man fører tilsyn.

Som begrundelse for, at der er forskellige satser, kan jeg fortælle, at tilsynet ved skriftlige eksaminer, når det drejer sig om seminarier og handelsskoler, i almindelighed udføres af folk, der ikke er ansat som lærere ved vedkommende skole. Ved handelsskoler og ved seminarier er lønnen for disse fastsat til 3,50 kr. i timen, og hertil kommer dyrtidstillægget, det vil sige, at timelønnen bliver på 15,57 kr.

Når det drejer sig om folkeskolen, fastsætter kommunerne selv timelønnen, og så vidt jeg har forstået, anvender man her forskellige satser. Staten yder ikke refusion til disse beløb, og derfor er der altså heller ikke fastsat regler for denne betaling.

I det omfang lærerne fører tilsyn ved skriftlig eksamen — og det er i langt de fleste tilfælde lærerne, der gør det selv i de timer, de jo har fri på grund af eksamen — gælder det både i folkeskolen og uden for folkeskolen, at det opfattes som et led i deres tjenestepligter, og så får de altså ikke særskilt vederlag herfor. Men for så vidt angår tilsynet med skriftlige prøver i ungdomsskolen og på forberedelseskurser, blev der under behandlingen i folkettinget af lov om fritidsundervisning i folketingssamlingen 1967-68 indsat en bestemmelse om, at staten yder tilskud til udgifter til tilsynsførende ved afholdelse af statskontrollerede prøver eller eksaminer.

Det hedder i folketingsudvalgets betænkning herom — Folketingstidende 1967-68, 2. samling, tillæg B., sp. 601, bemærkningerne til nr. 11, og sp. 605, bemærkningerne til nr. 60 — at da undervisningen ved ungdomsskolen og ved forberedelseskurser er honoreret i forhold til læste timer, vil det være nødvendigt at vederlægge ekstraarbejde ved eksamensafholdelsen særskilt.

Det er således forudsat, at lærerne anvendes til tilsynsarbejde, og de aflønnes med

den almindelige timelønssats, dog med fradrag af 20 pct., idet der ikke er nogen forberedelse knyttet til tilsynet.

Da folketinget således har forudsat, at lærere, der udøver tilsynet, skal lønnes med timebetaling, er vi altså på nuværende tidspunkt i den situation, at der ikke er grundlag for at ændre denne betaling. Men nu ligger det sådan, at vi meget snart skal have fritidsloven revideret, og dér mener jeg nok at vi har alle muligheder for netop at se på det spørgsmål, der er tale om her med time-lønnen.

Jeg kan tilføje, at jeg mener, der skal gælde samme sats, og jeg har ingen forestilling om, at det skulle være ensbetydende med, at vi skal hæve satserne.

Karen Thurø Hansen (KF):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Jeg håber, at når vi får denne revision af fritidsloven, bliver den diskriminering, der i øjeblikket finder sted, udlignet, og jeg er glad for ministerens tilføjelse, at det ikke absolut betyder, at vi skal op på den høje sats.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Kaj Hansen (DKP) til indenrigsministeren:

„Agter ministeren at få gennemført rimelige og tålelige vilkår for de 142 mennesker i Brøndbyernes kommune, der i 1964 lejede grundene af kommunen i overensstemmelse med den ved den seneste officielle vurdering ansatte grundværdi?“

(Spm. nr. 244).

Skriftlig begrundelse.

Brøndbyernes kommunalbestyrelse fik den 4. april 1974 afslag fra indenrigsministeriet på sin ansøgning om dets samtykke til en lejenedsættelse fra 5 til 2,5 pct. af sidste vurdering, som kommunalbestyrelsen har vedtaget den 11. april 1973.

Da de 142 lejere i økonomisk henseende (skat og boligsikring) ligestilles med ejere af eget enfamilieshus, der er vurderet for 14. alm. vurdering, burde disse lejere rimeligvis også betale en leje, der følger de samme regler som beregningen af lejeværdi for bolig i egen ejendom. Denne beregnede lejeværdi